

OKRYTY (9) *part praet pass pf*

okryty (8), **okryt** (1) *LubPs.*

o *prawdopodobnie jasne (tak w okryć).*

sg m N okryty (5), (praed) okryt (1). ◇ f N okrytą (1). ◇ pl N m pers okryci (1). subst okryt(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. Otoczony czymś dookoła lub osłonięty z którejś strony; clypeatus, parmatus Calep [w tym: czym (6)] (7) : Clypeatus – Tarcząm okryty. *Calep* 208b, [757]a.

a. Posiadający naturalną osłonę stanowiącą wierzchnią warstwę (3) : potrzebą tego było/ żeby ten domek głową nález/ w ktorej subtylna rzecz rozum człowieczy chować się miał/ cienkimi a drobnymi kołthkami okryta była *GórnDworz I; Lanarius* – wełna okryty. *Calep* 580a, 580a.

b. Zatopiony (2) : wnet też chciał za nami [*nieprzyjacieli*]/ Przedź przez pośrzodek onych wod fuchemi nogami/ Ale się bārzo omylił/ okryt iest wodami. *LubPs* gg2v; A na piętnaście łokci na górę wezbrały wody/ ták iż były okryte gory [*operti sunt montes*]. *BibRadz Gen* 7/20.

2. Ubrany, przyodziany (2) : Velatus – Zasłonioni, okryty. *Calep* 1107a.

Przen [czym] (1) : y będą zewłfech stron wielką wftydliwością okryci. *RejPs* 163v.

Synonimy: 1. odziany; 2. odziany, ubrany.

Cf **OKRYĆ, OKRYĆ SIĘ**